

Beszámoló

A Dante Isteni színjátékát (Commedia) újraértelmező művészkönyv készítése közben jött a felismerés, hogy valójában bármilyen aktuális társadalmi problémát felfedezhetünk a középkorban is. Sőt, a középkor látványon nyugvó civilizációja, a katedrálisok óriás könyve, misztikus képregénye, ma hasonlóképp megelevenedik a tömegkultúra nagyüzemének közvetítésével. A közel három évig tartó munka más változásokat is hozott alkotói koncepcióim alakulásában, többek közt a sorozatok készítésének szükségszerűségét. A könyv elkészülte után folyamatosan foglalkoztatnak különböző kontextusba helyezett középkori témák. Az elmúlt években számos hasonló témát érintettem alkotói munkám során. Később tovább foglalkoztatott a középkori keresztény törvények problematikája és elkezdtem a hét főbűn témájának feldolgozását linómetszet sorozatban. Az ötlet tovább bővült és a felismerés odáig jutott, hogy nagyméretű figuratív vásznakat kellene festenem ugyanerre a témára semmiféle kellék, sőt arckifejezés nélkül, hogy csak maga a mozdulat a maga természetességében fejezze ki az adott témát. Erre már több kísérleti darabot is készítettem. A témával tovább foglalkozva tovább bővült az ötlet, mégpedig az én központú világunkban, épp a központkeresés az egyik legaktuálisabb probléma. Erre tesz ígéretet minden vallási felekezet is az általa képviselt Istenhittel és hatalommal. A szent című könyvében Rudolf Otto ennek a rémületes és irracionális tapasztalásnak a lényegi vonásait dolgozza ki. Innen jött a törvénykezés Tízparancsolata téma, ami szorosan kapcsolódik az előbb említett – hét főbűn - témához.

Ezt a sorozatot sikerült megvalósítanom vaskarc, illetve foltmaratás technikával. Elsősorban Eliade, A szent és a profán, valamint Stephen Hawking, Az idő rövid története című könyve inspirált és azt kerestem, miképpen tudnám az előbb említett problematikát tíz képben kifejezni. Foglalkoztat a kérdés, hogy hol határozzuk meg magunkat a négydimenziós világban (hosszúsági, szélességi fokok, tengerszint feletti magasság, valamint a pontos idő határozza meg, hogy hol vagyunk) és mi az a rendszer, ami ebben eligazít? Most elsősorban a földi fizikai és szellemi létre gondolkodok, de kiterjeszthető a molekuláris világtól az univerzumban elfoglalt helyünkre is. A téma azt követelte számomra, hogy figuratívak legyenek az alkotások, ugyanis önarcképekről beszélünk. Én magam voltam modellje a képeknek, mivel a tükör számomra nemcsak a valóságot, hanem a jelent is jelenti. A templomok festett kupoláitól jött az ötlet, hogy

– kifeszítve a kupolák festett kazettáit - úgy komponáljam meg a képeket, hogy azok összerakva egy teljes kört alkothassanak és természetesen egy középpont fele mutassanak. Így összerakva már nem az ekográf által készített képet juttatják eszünkbe, amely közre van fogva a csábítás és a szükségyszerű félelemérzést szinten tartó szimbólumokkal, hanem a mennyezetre téve az isteni hatalmat juttathatja eszünkbe, mintegy összegezve azt a tényt, hogy fizikai szükségleteink rendszere mellett szükségünk van a szellemi szükségleteink rendszerére is, vagyis egy minden társadalmi területre kiterjedő irányító hatalomra, amit megtesz többek közt a vallás intézménye (ott van például az Istenfélelemre való szükségletünk). Ebből adódott az arany színhasználat, mintegy utalásként az istenire, a fenségesre, és így mintegy visszahatásként, utalásként arra is, hogy mekkora szakadék választja el a vallásos tapasztalást a profántól.

A vaslemezek mérete 60 x 40 cm, aquaforte, aquatinta technikával készültek, a második színeként, arannyal levont mellékfigurák technikája intaglio, valamint rákerült egy harmadik, fehér nyomtatás is, ugyanis csak így voltak kivitelezhetőek bizonyos technikai bravúrok. A mellékfigurákat elhagyva és az eredeti nyomatokból kivágva (?) a központi figurák egy 160 cm átmérőjű kört alkotnak.

Lévén, hogy a sokszorosító grafika általában a teljesség igényével készül, megpróbáltam összegezni mindazt, ami a jelenkor emberét – ha mind tudat alatt is, de - szerintem foglalkoztatja és ugyanezt a problémát szeretném boncolgatni egy festménysorozattal, a hét főbűn tematikában és együtt kiállítani a csíkszeredai PAG galériában május hónapban. A festményekhez szükséges anyagokat beszereztem, az aranyozott keretekkel együtt!

Végzőként megjegyezném, hogy ez a kutatói és viszonylag sok technikai anyagot követelő munka nem jöhetett volna létre az Önök anyagi támogatása nélkül! Az ebben a munkámban tett segítségüket hálásan köszönve maradok tisztelettel.



